

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Piovartsyho vo veci uznania právoplatného rozhodnutia súdu Českej republiky vo vzťahu k odsúdenej **Ing. N. M.**, občianky Slovenskej republiky, **pre trestný čin podvodu** podľa § 250 ods. 4 Trestného zákona Českej republiky, prerokoval na neverejnom zasadnutí 27. januára 2009 v Bratislave odvolanie odsúdenej Ing. N. M. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 9. októbra 2008, sp. zn. Ntc 19/2008, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdenej Ing. N. M. **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach, na podklade návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, rozsudkom z 9. októbra 2008, sp. zn. Ntc 19/2008, rozhodol podľa § 518 ods. 1, ods. 3 Tr. por., s prihliadnutím na § 515 ods. 2 písm. b/ Tr. por. tak, že rozsudok Krajského súdu v Ostrave, sp. zn. 34 T 2/2002, z 27. februára 2004 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu Olomouc, sp. zn. 5 To 33/2005, z 5. januára 2006 ohľadne odsúdenej Ing. N. M., nar. X., trvale bytom K., Slovenská republika, štátna občianka Slovenskej republiky, ktorým bola uznaná za vinnú zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona Českej republiky v znení zákona č. 265/2001 Zb. zák. a odsúdená podľa § 250 ods. 4 Trestného zákona Českej republiky v znení zákona č. 265/2001 Zb. zák. na trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov, pre výkon ktorého bola podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Trestného zákona Českej republiky zaradená do väznice s ostrahou sa uznáva na území Slovenskej republiky.

Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. vyslovil, že vo výkone trestu uloženého odsúdenej Ing. N. M. právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Ostrave, sp. zn. 34 T 2/2002,

z 27. februára 2004 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu Olomouc, sp. zn. 5 To 33/2005, z 5. januára 2006 sa bude pokračovať bez jeho premeny.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bola odsúdená Ing. N. M. pre výkon trestu odňatia slobody zaradená do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odsúdená Ing. N. M.. V jeho písomných dôvodoch namietala výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolávajúc sa na ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák. a na odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že nebola nikdy súdne trestaná, vyslovila presvedčenie, že s ohľadom na osobu páchatel'a a zákonnú možnosť, súd ju mohol na výkon trestu zaradiť do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolaciemu súdu tiež dala na vedomie, že v jej trestnej veci bol v Českej republike podaný mimoriadny opravný prostriedok.

Navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolacím súdom je najvyšší súd, ktorý rozhoduje na neverejnom zasadnutí a s konečnou platnosťou. Odvolací súd zamietne odvolanie, ak zistí, že nie je dôvodné.

V posudzovanej veci rozhodoval vecne i miestne príslušný Krajský súd Košice (§ 518 ods. 2 Tr. por.). Krajský súd rozhoduje ex officio o tom, či cudzie rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa § 515 a podmienky uznania podľa § 516 Tr. por. Zistil, že žiadne relevantné právne skutočnosti nebránia tomu, aby rozsudok Krajského súdu v Ostrave, sp. zn. 34 T 2/2002, z 27. februára 2004 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu Olomouc, sp. zn. 5 To 33/2005, z 5. januára 2006 nebol uznaný na území Slovenskej republiky. Rozhodnutia vydané na území Českej republiky spĺňajú všetky náležitosti a sú považované za cudzie rozhodnutia v zmysle § 515 ods. 2 písm. b/ Tr. por.

Podmienky uznania, taxatívne uvedené v ustanovení § 516 ods. 1 Tr. por. sú taktiež splnené. Keďže v tomto smere prvostupňový rozsudok žiadnou z osôb oprávnených podať proti nemu odvolanie napadnutý nebol, odvolací súd v tomto smere odkazuje na dôvody prvostupňového rozsudku.

Odvolací súd neakceptoval odvolaciu námietku odsúdenej Ing. N. M., že na výkon trestu mala byť zaradená do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdená M. by podľa právneho poriadku Slovenskej republiky mala byť zaradená podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. do Ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

V Českej republike bola na výkon trestu zaradená podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Trestného zákona Českej republiky do väznice s ostrahou. Prvostupňový súd preto v konaní o uznaní cudzieho rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom pri rozhodovaní o spôsobe výkonu uloženého trestu, keď vychádzal z princípu a podmienok pre uznanie cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky, najmä z princípu nezhoršenia postavenia odsúdeného pri výkone trestu v štáte jeho výkonu.

K odvolacej námietke odsúdenej, že bola zákonná možnosť zaradiť ju na výkon trestu s poukazom na ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák. aj do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže doposiaľ súdne trestaná nebola a nebol jej uložený ani trest odňatia slobody na doživotie a tiež ani trest prevyšujúci 15 rokov za obzvlášť závažný zločin, treba pripomenúť, že súd môže zaradiť páchatel'a do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa ods. 2 zaradený okrem iného aj so zreteľom na závažnosť trestného činu.

Práve závažnosť trestného činu, množstvo útokov proti majetku, dobu páchania trestného činu, celkový rozsah trestnej činnosti a spôsob páchania boli tie okolnosti, pre ktoré už Vrchní soud v Olomouci, v dôvodoch svojho rozhodnutia na strane 92 rozsudku konštatoval, že obžalovanej bol uložený trest neprimerane mierny a len zásada zákazu reformationis in peius bránila v jeho sprísnení. Práve tieto okolnosti tiež vylučujú, aby Krajský súd v Košiciach odsúdenú na výkon trestu aj na území Slovenskej republiky zaradil do ústavu na výkon trestu len s miernym stupňom stráženia.

S poukazom na tieto dôvody odvolací súd považoval podané odvolanie za nedôvodné, a preto ho postupom podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 27. januára 2009

JUDr. Ján M i h a l, v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová